

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:		Felolós szerkesztő:	Főmunkatárs:	Hirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Egész évre	8 kor.	BEREZ GYULA	BÁNYI JÁNOS	Lapunk számára hirdetések — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda fogad el.
Fél évre	4	Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.		
Negyed évre	2	A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.		

A fölvidéki magyarság és a tót nyelv.

II.

Dr. Czambel Samu levele, melyet írójára iránt érzett rokonszenyből s az ügy érdekében változtatlanul közzétűnk, méltán gondolkodóba ejtheti a fölvidéki magyarságot.

Nem elég, hogy a maga körében hazáját s nemzetét híven szolgálja, még azonfelül is külön feladatokat szab eléje ez a levél. Vajjon csekélyet végez-e a fölvidéki magyarság, amidőn becsületesen teljesíti hazafias s kulturális misszióját itt a Felvidék mostoha viszonyai között? Ellenkezőleg ezzel betölti hivatását, amely ma nem oly könnyű, mint volt valamikor, amidőn a magyar közélet, irodalom, a vajdó gazdasági s szociális viszonyok nem vették annyira igénybe a honfiak figyelmét, mint manapság, midőn mindezek az égető kérdések mindenkit komoly munkára szólítanak.

Nem jogosult tehát az a szemrehányás, hogy a fölvidéki magyarság nem foglalkozik eléggé a tót irodalommal. Manap azonfelül a magyar nyelv annyira elterjedt a Felvidéken, hogy a köznép egyes rétegeit kivéve nincs szükség más nyelvre a társadalmi s közéleti érintkezésnél. És éppen ez a körülmény okolja meg a magyarság magatartását itt a Felvidéken, mely éppen nem exkluzív, sőt inkább mindinkább magához vonzza az egykor centrifugális elemeket is, mint azt a „Narodnie Noviny” keservesen fölpanaszolta. Így tehát elcsúsz az a vád, mintha a fölvidéki magyarság csak a maga körére szorítkoznék s mit sem törődne a többivel.

Ami illeti azt a panaszt, hogy a Felvidék vezető férfiai sem ismerik az itteni viszonyokat és nem fordítanak kellő gondot a nép hazafias olvasmányaira: ez talán mégis csak elveti a súlykot. Az irodalmi viszonyok alakulását sehol és soha sem intézték a politikai vezetők tényezőik. Ez oly férfiak hivatása, mint maga tudós barátunk, Czambel Samu dr. és

kartársai, akik bizony nem panaszkodhatnak az irányadó körök részvétlenségéről. De saját viszonyaink is okozzák azt, hogy például a „Slovenské Noviny” s más lapok hazafias törekvései a tót nép körében nem találkoznak annyi érdeklődéssel, mint a heccelő tót lapok s kiadványok, melyek a szenvedelmek fölkaravarással igyekeznek a hazafias tót írók s lapok üdvös tevékenységét meggátolni. Ez sikerült is nekik. De nem a fölvidéki magyarságon múlik tehát, hogy ez a verseny ily folyamatot veszen.

Annál kevésbé, mivel maga Czambel S. dr. kimutatta jun. 16-diki cikkében, hogy még a hazafias tót lapok is *csehül* írnak a tót népnek. Már pedig hogyan kívánhatja a fölvidéki magyarságtól, ha beszél s ír is tótul, hogy tót tollat ragadjon, a midőn azt tapasztalja, hogy a tót lapok voltaképpen cseh újságok, melyeknek nyelvét nem érti és külön tanulmány nélkül el sem is sajtíthatja. Idegen világ az: idegen nyelvében, érzelmeiben, gondolkodásában s cselekedésében. Ebben nem kelhet versenyre a csehségitől, de annál szorosabb kötelességének ismeri, hogy a magyar szó és magyar kultúra áldásos fölényével a csehségit lehetőleg ellensúlyozza.

Igaz ugyan, hogy a fölvidéki vezető tényezők nagyobb befolyást gyakorolhatnak a tót irodalomra, mint azt Czambel dr. kifejti: csak hogy ezt első sorban a hazafias tót sajtó vezérferfiak tehették legnagyobb sikerrel; utját állván a csehségit s elidegenítő mozgalomnak a tót irodalom terén.

Abban is igaza van t. barátunknak, hogy vannak vezérlő emberek, itta Felvidéken, akik a hazafias tót sajtót még névrel sem tudják megkülönböztetni az igaztató lapoktól. De vizsgálatodjék azzal, hogy ezek az urak a magyar sajtót sem ismerik jobban és épenséggel nem tudják méltányolni a missziót, melyet egy-egy hazafias magyar lap, vagy önfeláldozó író itt a Felvidéken teljesítenek. Sőt még ellenségeit szegődnek . . . Hála Istennek, ez a fajta már

kiveszében van és a közigazgatás reformja végképen elfogja söpörni.

Am maga a fölvidéki magyarság nem közbős a tót nyelv irodalmi alakulása iránt és biztosíthatjuk Czambel dr. urat, hogy többször idézett június 16-iki cikkelye nagy rokonszenvel találkozott mindenfelé s azzal az elismeréssel, hogy azt a tótól metszett tót nyelvet kell szembe állítani a csehségit s igaztató sajtóval és akkor a tót nép nem fogja vásárolni a cseh sajtótermékeket. A fölvidéki magyarságnak azonban ezt mégse lehet feladatát kitűzni, mint Czambel S. ur szeretné. Aki közülünk megteheti, szívesen fog benne közremunkálkálni. A többi csak támogathatja a hazafias törekvést.

Amint a „Felvidéki Híradó” is czélját tévesztene, ha Czambel dr. fölhevítést szóról-szóra teljesíteni akarná. Annál fontosabb föladatainknak ismerjük azonban azt, hogy minden erőnkől pártoljuk és ajánljuk azt a hazafias igyekezetet s czélját, mely benne oly hivatott szószólóra akadt. A fölvidéki magyarság egyesítése, társadalmi erőnek tömörítése, az ellene irányuló gyűlöletes vagy settenkedő rosszakarat lefegyverzése és a magyar kultúra terjesztésével a magyar nemzeti geníusz évezredes fölényének ápolása s érvényesítése; ez képezi első sorban a „Felvidéki Híradó” hivatását ama gazdasági, ipari s kereskedelmi érdekek buzgó istápolásával, melyek a Felvidék anyagi fölvirágzásának biztosítékait adják. Ugy hiszünk, e föladat hű teljesítése tót ajku polgártársaink hasznára is válik, akárcsak ama költségünk, melylyel Czambel dr. tót nyelvi reform törekvéseit támogatjuk.

Végeztül hagyjuk ama panasz szellőztetését, mintha a fölvidéki magyarságnak a tót nyelv s irodalom iránt tanusított részvétlenség előmozdította volna az ugynevezett pánszlávizmust. Jól tudjuk azonban, hogy azt a mozgalmat, melyet ez az utóbbi név jelez, a magyar-ellenes reakció páltáta Magyarországra és ugyancsak ellenséges hatalmak használták föl nemzetünk szabadsága és álla-

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Stubnyai emlékek.

III.

*Ha a magas égből
Szól a kis paszirta,
Mint ha az én
Féjőm lelkeim sírma.*

*Csak az égből értik,
Csak az Isten látja,
Kis szívének
Mi az imádsága,*

*Vele szállnék én is
Fel a magas égből,
Ez a szívem vágya,
Ez lelkeim reménye.*

IV.

*Ha, mint lelkeim álmod,
Mind valóra válik,
Ha életutamba
Baldogság sugárzik,*

*Ha majd csalódságnak,
Féjdalomnak árnya
Nem vonja be lelkeim
Rejtelmes homályba,*

*Ha, mint a Kárpátok
Fények ulti orma,
Szabadon tör lelkeim
Fel a csillagokba,*

*Ha a nyílt égből lesz
Imádságos könyvem,
S néma esdeklésem
Imádkozó könyvem.*

*S mikor az emberek
Mindet visszahangozzák,
Akkor lesz e földön
Üdvösség, menország,
Az ember szívében
Békeség, boldogság!*

Kalocsay Alán.

Egy a sok közül . . .

Irla: Farkasné Sipos Erzsé.

Csak ketten ültek a kis fehér padon, ott a nagy vadgesztenyék alatt: a gazdag vagyáros egyetlen leánya, Helmezz Magda, és a szomszéd falu fiatal birtokosa berendi Berendy Iván.

A sűrű lombokon át szűrődő verőfényes napsugár éppen oda esett a leány sugar alakjára, aranyos fényrel vonva be annak selymes barna haját, nagy barna szemét és kedves fehér arcját, melyen olyan hidegen, majdnem gyufosan pihent a mellette ülő férfi tekintete e pillanatban.

Olyan édes álomba ringató volt ezen a csendes június délután körülöttük minden,

Lenn valahol a folyó partján néha-néha felzendő a munkáslévelő dala, mely a közeli vagyár lassú dübörgésével harmonikusán olvadva egybe, alig-alig zavarja a csendet s a leány szinte jédten rezzent össze, midőn a férfi csengő hangja megszólalt mellette:

— Azt hiszem, édes atyja említette már önnek szándékomat, melynek teljesítését ő az ön választól tette függővé? Ma tehát azért jöttem, hogy az ön elhatározását megtudjam.

A hidegen, majd nem közönyösen kijelentett szavak nem lepték meg a leányt. — Arcánál egy izma sem rándult meg, csak mintha egy árnyalattal hálványabb maradt volna. Azután csendesen a férfiu fel fordulva, nyugodt, határozott hangon válaszolt:

— Igen, atyám említette nekem az ön szándékát; de én, bár ajánlata által igen megtisztelve érzem magam, nem vagyok hajlandó az ön nevével lenni.

Pillanatnyi csend következett.

Berendy Iván mint kigyó-csipésre ugrott fel e szavakra s dacos, kihívó tekintete kérdőleg tapadt a leány lángoló arcára. Látszott egész lényén, mennyire igaztató tette ez a válasz és hogy alig-alig bír uralkodni magán annyira, hogy valami sértő szót oda ne dobjon ennek az egyszerű polgárléánynak a szemébe, Mert erre igazan nem volt elkészülve.

Hirtelen kalapja után nyúlt, hogy minden felvilágosítást kérő szó nélkül távozzék, erre azonban felkelt a leány és kezét a férfiu karjára téve, csendesen, elszánt hangon szólott hozzá:

— Maradjon, kérem. Mielőtt örökre elválnánk, kötelességemnek ismerem önnek előbbi szavaimat illetően némi felvilágosítást adni. Van türelme engem meghallgatni, kérem?

miságnak megszilárdulása ellen. Azóta nem sikerült ezt a mozgalmat végképen megszüntetni, de veszedelmességét mégis elenyészette egyfelől a magyar alkotmányos szabadság údvívós befolyása, mely az egyedül jogosult művelődési térre szorította, másfelől a felvidéki magyarság térforralása, a mely társadalmilag határozottan uralkodó állást foglal el a felvidéki városok legnagyobb részében, ahol azelőtt pánszláv vagy német volt a közszellem.

Ne féltsék Czambel dr. ezt a magyarságot, mely évről-évre szaporodik. De ne is kívánjon tőle — tót nyelvet s tót irodalmat. A társadalmi s közéleti érintkezés, valamint a magyar s tót ifjúság közös iskoláztatása, nemkülönbön közös gazdasági s szociális érdekeink mindinkább hozzá fognak járulni ahhoz, hogy a tót nép ama része is fölismerje s megbecsülje a magyar államiság évezredes áldását, a mely hajlandó volna a pánszláv ábrándok után bontani és az igaztók özög törekvéseit támogatni.

A felvidéki magyarság ez államfenntartó tevékenységében méltán számít a hazafias tót sajtó buzgó közreműködésére, nevezetesen Czambel Samu dr. nyelvtudományi szakavatott-ságára s magyar-tót irodalmi tevékenységére.

A kormány és a tisztviselők. Érinthető feltűnést keltett az állami tisztviselők körében a pénzügyminiszter körülményes beszéde, a melynek ni azonban nem bocsátóztatunk cselekedését. A mit mondott, az az ő magánvéleménye volt: az érdekelte állami tisztviselők azonban, mint közvetlen érdekeltek, más véleményen lévén, nyugodtan folytatni fogják a mozgalmat, s azt hiszik, *sic kerrel*. Hiszen még nem ment feledésbe egy másik miniszter fiának, Hegedűs Loránt orsz. képviselőnek az a beszéde, a melyben a képviselőház színe előtt esett el a tisztviselők sanyartó helyzetét, az hogy számos tisztviselő családnak a gyermeke a rossz lakás és hiányos táplálkozás miatt *gyógykórházban* (skrofil) szenved. S ez az orsz. képviselő, mint volt tisztviselő, az *életből* ismeri a tisztviselők helyzetét, tehát igazat mondott, bár *iszonyi* igazságot!

Különbön is ellentmond a pénzügyminiszter rideg szavainak az a kommunikáció-féle, a mely szerint a kormány még a nyári szünet alatt a legerélyesebben neki lát a tisztviselők fizetések halasztásának rendezésének. Úgy akarják az egész vonalon, hogy mire az új parlament összehívásáig, a kabinet kész programmal állhasson az országgyűlés elé az iránt, mily módon és mily mértékben kívánják rendezni legrésztöbben a VII. fizetési fokozatig, az állami hivatalnokok existenciáját. Miként a helyzet-jávitási mozgalom is az igazságügyi tüzre keretbe tartozó állami hivatalnokok köréből indult ki, azonképpen a segítő akció legelső lépései is az igazságügyi kormány tette meg. Ploz Sándor igazságügyi miniszter ugyanis már összehívatta mindazon bírósági székelyeket, melyek titos-tól el vannak látva bírói személyzettel. A vidéken ugyanis egész sor a száma azon járásbíró-székelyeknek példált, melyekből 3—4 bíró is van besztva, munkájuk meg néha annyira nincs, hogy valóságos versenyez egyék bíró a másikkal, hogy ha valamelyes érdemleges pör akad, azt ő kaphassa meg. Az ily járásbíró-székelyek jövőben beszűntetnek egy két bírói állást, s az ilyképp felszabaduló fizetéseket is az általános fizetés-jávitásához használnák föl alapul. Nagy megtakarítást remélnek ugyancsak az igazságügyi tüzre keretében az új fizetési meghagyási és büntető parancsi reform sikerétől is, mely két intézmény a tárgyalásokat annyira redukálánia, hogy a bírák kevesebb számban is szabadabban mozoghatnak. Más kormányzati ág kebeléből eddig még semmi sem szivárgott ki a felől, miképpen gondol-

ják az illetékes magasabb körök saját személyzetük helyzetét javítani. Csak a komoly, visszavonhatatlan elhatározás van meg egyelőre az egész kormányban, hogy egyszerre segítend az összes állami hivatalnokok szorult helyzetén.

Kiváncsiak voltunk és velünk bizonyára az egész Felvidék, hogy vajjon ki fog pártjára kelni a tót túlköz amaz akciójának, melyet a sokszorta szellőztetett választási programmal megindítottak?

Azt már mult számunk o helyén kimutattuk, hogy a tót nju felvidéki nép éppen nem tanusit rokoszonyt ama kalandos vállalkozás iránt, sőt hogy az értelmiség nagy veszedelmet lát a nemzetiségi torzalkodás ilyen fölvetéseiben.

Most megállapíthatjuk azt is, hogy széles o hazában senki sem akadt, a ki nyíltan lándszát mert volna tőni a turóc-szent-mártoni érdekszövetkezet eme különleges kirolánása mellett. Sőt még az oláh nemzetiségi sajtó sem kelt a pártjára, mi több, halva szillettet csecesem kínldásának nevezi a tót túlköz vergődését, mely csak fias-kóval végződik.

Ezeket a tényeket annál inkább fél kell jegyeznünk, mivel az ismeretes tót „nemzeti” urak azt szeretnék elhitetni a világgal, hogy a felvidéki társadalom honanával fogadta képviselő-jelöltjeik föllépését. Nagyon csendesen s vajmi halkán szól ez az údviválgás, mert elegendő mindössze két (mond és írd: *ketto*) jelöltet állítottak föl az egész Felvidéken, és ez a két árva is a Tatra-bank árnyékában lúzódik meg a jóbarátok és érdektársak körében.

Ia azonban a tót túlköz akciója itt a Felvidéken és a hazában a pusztában kiálló szót maradt, csodálatosképpen annál nagyobb viszhangozt kelt az a külföldön.

Első sorban az orosz-pánszláv sajtó sietett tüdőzníni azokat a bátor férfiakat, a kik a magyar királyságban ez egységes nemzeti államban a „tót nemzet” nevében harczra kelttek a „magyar önkényuralom ellen, mely elnyomja és kiszilpolozza (!) a tótokat épügy, mint a ruténeket, szarbaket s szászokat.” Nos, mi itt Turóc-Szent-Mártonban szem-sz fillantni vagyunk a tótok ez elnyomatásának és kiszilpolozásának, és mindennemű vállalataik, pénztinteztetők és paloták szellemélen csak az egy óhajunk támad, hogy jó volna velük — *eserébi* . . .

A cseh sajtó is erősen támogatja a mi tót túlköz bankáraink akcióját. A prágai „Národní Politika” ebből buzgalomban annyira föllo a ezédon, hogy szinte sajátkozást kelthet a magyarországi viszonyokról tanusított tájékozatlanságával. A jámbor cseh újság ugyanis azt akarja elhitetni a világgal, hogy a zemlénmegyei görögkálth. rutének közt előfordult pánszláv ízlelmek, melyekről a napilapok közelebb bö tudósításokat hoztak és a belügyminiszterium hivatalos vizsgálót rendelt el, csak a magyarok fondorkodásának a találmánya abból a ezédből, hogy a tótok választási akcióját gyanuba keverjék. Itt értsük meg jól: a ruténeket rátozunk valamit, hogy a tót (túlköz) képviselő-jelölteket diszkreditáljuk! És ezt a bolondgombát vagy szantszándékos rosszhiszemiséget a helybeli „Národnie Noviny” hiségesen továbbadja július 16-diki számában.

Az orosz és cseh sajtó eme szives támogatását, melyben a tót túlköz választási mozgalmát részesíti, ajánljuk egy jó polgártársaink különös figyelmébe, akik velük együtt hivatkozhatnak: mennyire veszett ügye lehet annak az akciónak, mely hazai pártolás híján előidézi a külföldi orosz s cseh pánszlávoknak a beavatkozását országunk belligyeibe, vagy legalább azt fruktifikálni szeretné. Vagyis: a mi tót túlköz atyafiank választási kortes-eszköz gyantát is jónak minősítik az orosz s cseh sajtó *kérvölésait a magyarság ellen*.

A gazdasági munkások segélypénztára.

— Egy kis beszámoló. —

Még csak állig fél esztendeje annak, hogy az Országos Gazdasági Munkás- és Cseléd-segélypénztár — ez a legújabb emberbaráti intézmény — életbepélt

szenvedélye uralkodnak rajtam is? mint a többiek? Igen, uram, én a boldogságot vágyom és ön azt nem tudná nekem megadni sohasem! Mert tudom, közöttünk állna mindig kínai falakat a rangkülönbség, melyet az én igen mélyeséges szerelmem sem tudna lerombolni soha sem . . . Igen, uram, mert én szeretem önt, — tört ki mély bensőséggel a leány ajkán a vallomás, — szeretem az első pillanat óta, a mióta meglettam, minden gondolatom, minden vágyam csak önt illeti. És ezért nem leszek az ön nevetén, mert az ön közönye megölne engem, tudom. Megtanultam már lemondani, — szót szomorú mosolylog — és boldogan figyek a fogok a világra azaz a kétségbejött tudattal szivemben, hogy nekem a boldogság valami ismeretlen, megközelíthetetlen lesz mindörökké. Ugy-e uram, meg fog nekem bocsátani azért a sértésért, amit elkövettem önön?

Nem volt már halovány, arczán eleven pirosság ömlött el, keze reszketett midőn azt a férfinak nyujta.

És Berendy Iván, aki néhány percczel ezelőtt új birt indultain uralkodni, elfogadva a nyújtott kezét, szótlanul kissé kipurított arczal vont a ajkához. Azután meghajította magát és csendes, ruganyos lépteikkel távozott.

A leány pedig csak nézte hosszan, epedőn, míg a poros országúton egészen elnem mosódtott a férfi alakja. Nem volt egy könnye, ajkának egy sóhaja, ugy állt ott mint egy szobor, csendesen, mozdulatlan . . .

és már is fényes bizonyítékát adta annak, hogy milyen égető szükség volt nálunk ennek a segélypénztárnak a megalakítására.

Ugyan mi is a célja ennek az intézménynek?

Ujra feltecsük ezt a fontos kérdést, mert míg ezt nem tudjuk, nem érthetjük meg igazi jótékony hatását.

Ennek az emberbaráti intézménynek az a célja, hogy a földműves embert, aki napról-napra való keresményéből vagyont nem gyűjt, öregsege idejére megbiztosítsa a felől, hogy nem irtalom kenyérrel kell tegősdnie. Vagy ha baleset éri, akkor sem fog sem maga, sem családja nyomorúságra jutni. Mert a segélypénztár tagjait vagy ezek halála esetén ezek feleségét és gyermekeit segélyezi, gyámolítja.

Aki tehát tagja a segélypénztárnak, az nyugodtan végezi nehéz munkáját, mert nem győtri őt az az örökös gond, hogy mi lesz hivésével, apró gyermekeivel, ha munkabíró karja ellankad és a kasza, kapa kiesik kezéből.

A segélypénztár fejlesztendős működése világoosan bizonyítja, hogy a föld népből gyakran éri olyan baj, mely őt munkaképtelenné teszi és gyakran fordulnak elő olyan balesetek, melyek a földművesnép családját örökre megfosztják a kenyérkeresettől.

Még csak 6 hónapja, hogy a segélypénztár hasznos működését megkezdte és már eme rövid idő alatt 203 földműves jutott abba a szomorú helyzetbe, hogy jótéteményét kénytelen volt igénybe venni. A segélypénztár minden egyes esetben gyorsan gondoskodott a bajba jutott ember gyógykezeléséről és anyagi támogatásáról, hogy betegese ideje alatt ne legyen kénytelen családjával együtt az irtalom kenyérrel tengődni.

A beállott baleset 14 földművelőt megölt. Mind a 14 esetben a család a legnagyobb nyomorban maradt hatra. A segélypénztár központi igazgatósága sürgősen intézte el az özvegyek kérelmét és minden egyes esetben 400—400 koronát szolgáltatott át a nyomorral küzdő családoknak.

Az Országos Gazdasági Munkás- és Cseléd-segélypénztár 1901. évi január hónap óta baleset miatt való halál esetében a következők családjának adott 400—400 korona segélyt:

1. Csirke Matyás, Tapió-Szele. A telen ügy megrugta, hogy hasában belső vérzést kapott.
2. György András, Tapió-Györgye. Fegyvere véletlenül esült, hogy a golyó szivébe fordult.
3. Kúm János, Szemcs-Csehi. Pincezasás közbe a föld reaszakadt.
4. Bazsó János, Szend. Szalmászukérről egy kerti-tésre esett, melynek lecezi a hasában fordultak.
5. Szalai János, Pápa. Az eldött pajtakapu agyonütötte.
6. Kovács Péter, Kis-Réce. Meggyilkoltak.
7. Kovács Imre, Nadudvár. Gabonával megrakott szekerről lebukott, a kerekék keresztül mentek rajta.
8. Sipos Balázs, Solyoms. Az erdőben agyonlőve találtak.
9. Bogdán Sándor, Felső-Józsa. Megfulladt.
10. Sági Menyhért, Gicz. A rudba beleakadt ló hasba rugta, ügy, hogy szörnyet halt.
11. Doboz István, Mezőhegyes. A gépszij elkaptta és agyonuzta.
12. Gelety László, Kőkönyesd. Orozva fejbe ütötték.
13. Bauer Ferencz, M.-Polány. A gőzcséplőgépg agyonuzta.
14. Sándor József, Pthrügy. Munkaközben a ló agyonrugta.

Ezek a számok világoosan beszélnek és egytől-egyig hangosan hirdetik ennek az emberbaráti intézménynek szükségességét.

Világoosan látható ezekből a számokból, hogy a segélypénztár rövid fennállása óta is már sok szerencsétlen embert mentett meg a koldusból és számos özvegyt mentett meg a kétségbeeséstől.

Ez az emberbaráti működés budította bizonynyal arra a főpártorokat, főrendeket, nagybirtokosokat az emberbaráti intézeteket, a vármegyéket és községeket, hogy olyan nagy számban csoportosuljanak a segélypénztár alapítótagjai sorába. És bizonyára ez az oka annak is, hogy Felséges kiralyunk is annyi jóakarratt viseltek azon intézmény iránt, mely kizárólag a föld népének istápolását és támogatását tűzte ki célul.

Stubnyafüldő díjazással összekötött tenyészállat-kiállítás.

Első ízben tartották meg Stubnyafüldőn a tenyészállat-kiállítás. 300-on felül hajtatott fel pingzau jellegű tenyészmarha. A jurtagok: *Justh Ferencz* orsz. képviselő, *Zovkoczy* Tivadar főszolgabíró, *Keveczky* Imre községazgató előadó, *Hudák* Endre m. kir. állatorvos, *Matuskovics* Mihály, *Vellies György* és *Kohn* Idő nagy feladatot oldottak meg akkor, a midőn a földművelésügyi m. kir. miniszter által engedélyezett 400 koronányi összeget igazgatosan és részrehajlatlanul osztottak föl a tulajdonosok között.

I. főcsoport: Tenyészbikák pásztoridja. Felső-Stubnya gyönyörű 4 bikája 5 kor. pásztoridja és 10 kor. (aranyban) jutalmat, — Alsó-Stubnya község 2 bikája 10 koronát, — Szklenő 2 bikája 10 koronát, — Vriczko község 2 bikája 10 kor., — Kisfalud, Rudnó, Ivankófalud, Kevecz, Ncdozor, Cseremesno 5—5 kor. pásztoridja kapott.

II. főcsoport: Pinczargyú istüők kiállítása tekintet nélkül korokra. Ezen csoportban Spitz Gusztáv vriczkói lakos újszóje vitte volna el a fődíjat, miután azonban a mult évben Pribócson tartott kiállitáson díjat

nyert, a bizottság az első díjat (20 korona) Debnár Krmel János vrczkói lakos úszójének adta ki. A II/a és II/b díjat Vldar János n.-csepényi és Markovics Lajos úszói vették el. — Négy III-ik (10 kor.) díjat kaptak: Beskovszky János mosói, Vldar Károly n.-csepényi, Weisz Ignác f-stubnyai és Valocsky András mosóczi lakos úszói. — Nyolc IV-ik oszt. díjat (5—5 kor.) kaptak: Keviczky Zsigmond keviczi, Petercz János dvoereci, Pales János szklenói, Marek András szt-mihályi, Dobrotka György divéki, Zsarnoviczky Gábor tót-prónai, Brna András jezernici és Fojtiky József alsó-stubnyai lakosok úszói.

III. fősport: Saját nevelésű fiatal bikák kiállításán az I-ső (20 kor.) díjat Duresányi József valesai lakos bikája; a II-ik (15 kor.) díjat Kontsek Gábor jezernicz-markovici; a III-ikat Obuch János balázsfalvi és Holbay Alajos f-stubnyai lakos bikája nyerte. — A három IV-ik díjat kapták: Kasuba János n.-csepényi, Csieni András bodorfalvi és Weisz Pál f-stubnyai lakos bikája.

IV. fősport: Tehenek díjazásánál, az I-ső (20 kor.) díjat Strbák Mihály cseremosói lakos tehene, a két II-ik díjat vitte Kontsek Károly dvoereci és Pales János szklenói lakos, — a három III-ik díjat vitte el Fabry Mihály, Horváth János bodorfalvi lakosok és Keviczky Gábor n.-csepényi lakos tehene; négy IV-ik díjat (5—5 kor.) elvitte Simkó Pál t-prónai, Huszár János f-stubnyai, Risán János divéki és Jelinek Alajos f-stubnyai lakos tehene.

Megjegyzésre méltó, hogy Weisz Ignác f-stubnyai és Rebek János a-stubnyai lakosok oly ritka példányú szorpos borjúkat vezettek elő, hogy habár a kiostandó összeg elfogyott, Justh Ferencz országgyűlési képviselő saját tárczából jutalmazta meg 5—5 koronával a tulajdonosokat és odanyúltaozott, hogy csak akkor lesz igazán szép és kifogástalan tenyészünk, ha ezekhez hasonló borjúkat fognak a gazdák nevelni.

HIREINK.

— **Személyi hírek.** Báró Réday Gyula főrendiházi tag, kiscsellek nagybirtokos Kaltenleutchenből a napokban Kis-Selmeczeze visszaérkezék. — **Herczeg Gyuláné** kir. tanfelügyelő neje Cantridában tengeri flútdök léhasnáj; ugyanítt vannak Somogyi Géza znióváraljai állami tanítóképződi igazgató és neje, valamint Jankó László képeződi tanár. — **Janthó János** kir. erdőfelügyelő Würtslöfenből csak e hó végével tért haza.

— **Arva vármegye új tanfelügyelője.** A közoktatásügyi miniszter **Alpár Lajost**, Pozsony vármegye kir. segédtanfelügyelőjét, Arva vármegye népoktatásügyének önálló vezetésével bízta meg. Az új tanfelügyelő kiváló paedagógus és lelkes magyar ember, a ki Pozsony vármegyében nagy érdemeket szerzett az iskolák magyarosítása dolgában. A miniszter erre való tekintettel nevezte őt ki arva vármegyébe, a hol jó szolgálatot tehet tanfelügyelői minőségében a nemzeti kultúrának. Klement Ferencz jelenlegi kir. tanfelügyelő a f. év végéig szabadságot nyert, emek elteltével pedig nyugalomba vonul.

— **Herczeg Jenő**, lapunk jeles munkatársa felkéri mindazokat, akiknek „Marion” című verskötetének előfizetési felhívásokat küldött, hogy azokat esetleg aláírások nélkül is nevére Ipolyághra küldjék vissza. Szerkesztőségünkben is van aláírás iv, amelyre szives örömet jegyezzék azoknak nevét, a kik a szóban levő kötetet megvásárolták. Ismétlenül a legmelegebben ajánljuk.

— **A nagy diákok** nyári mulatságát ma délután tartják meg. Az ünnepek kivonulni már délután fél-háromkor megtörténik. Ha az idő kedvez, kedélyes mulatságra van kilátásunk, azért azt melegen ajánljuk.

— **Eljegyzések.** Ifj. **Saskó Gyula** nagyapescényi állami elemi iskolai tanító eljegyezte **Vldár Emilitt** Nagyapescényiből. — **Juszcák Anna** tanítónét Felső-Stubnyáról **Hannor** Béla jegyezte el Krumpachról.

— **Művész-estély Turóc-Szt.-Mártonban.** Zilahi Gyula, a budapesti „Nemzeti Színház” tagja kaczagó művész-estélyt szándékozik rendezni Turóc-Szt.-Mártonban a magyar olvasókör helyiségében f. évi augusztus hó 3-án. Az estély programját jövő számmunk hozza. Jegyek előre váltthatók Moskócz Ferencné könyvkereskedésében.

— **A Maticza felülvizsgálata.** Mint már mult számmunkban jelezttük Scholtz Gusztáv műszaki tanácsos f. h. 18-án kezeltte meg a tót köznevelődési egyesület épületének felülvizsgálatát, amely előrelátólag több napot fog igénybe venni. A hivatalos szemléndé részt veti ifj. Justh György főispán is akinek érdeme, hogy az állami hivatalok kényelmes elhelyezéséhez, Turóc-Szt.-Márton pedig egy díszes épülethez jutottak.

— **A túróczmezei vadászletély** f. é. július hó 13-án tartotta meg értekezletét, melynek főleg az volt a célja, hogy egyrészt az 1900—1901. vadászati évről vonatkozó pénzzámadást vizsgálja meg, másrészt, hogy a létjogosultságát oly körölről érdeklő vadászberletkeket írants értekezzék. Az értekezlet hátróazítalag kimondta, — hogy eltekintve az 1900—1901. évi vadászati év átmeneti időszakától, melyben csak a túróczszentmártoni vadászterületről vonatkozó sportkörre, a most bekövetkezett 6 évi vadászberleti időre a „F. II.”-ban is jelzett alapsabályok állapontjára helyezkednek s a szerint tömörül. Egyébként jelözhettük, hogy a vadászterület részére kibéreltett már a szucsányi vadászterület, a Vág.obb partján évi 87 kor. bérlét mellett, továbbá a turáni túrján érdőség évi 20 kor. bérlét mellett. A legközelebb pedig megfog tartani a túróczszentmártoni határa is a bérlétvárcs, melynek tekintve az egytetnek e lapok után is körülírt vadlövő intencióra, s azokra a

szigorúbb vadászati szabályokra, melyeken belül az egytet tagok jogai és kötelességei körülírva, remélhetőleg nem fog oly indoklatlan konkurencia támadni, melynek az általános ismert teljesen lehetetlen állapot volt az eredménye. — E szerint tehát elsősorban a vadászterületek hiánya késleltette eddig a vadászletély végleges megalakulását, s miután az egytet ügye **Erdődi György** főerdész, az eszmé megpöndöltötének és buzgó képviselőjének a kezében van, semmi kétség, hogy a végleges alakulás is hamarosan végbe fog menni.

— **Orvosok gyűlése.** Az orsz. orvosszövetség túróczvármegyei osztálya a mult héten Szucsányban tartotta meg Dr. Haas Jakab vármegyei főorvos előnklete alatt ez évi közgyűlést.

— **A körmőczbányai állami csipkeverő iskola** 1900—1901. évi értesítőjét Vízzy Ferencz felügyelő, biz. előadó szerkesztette. Tartalma: 1. **Kérdések és feleletek a csipkeverés elméletéről s történetéről.** 2. **Az intézet története.** E fejezetről megtudjuk, hogy az iskola 18 éve áll fenn és 38 tanulója volt a mult évben, s hogy az iskola aranykézzel tüntetett ki a párisi világkiállításán; még most is érkeznek megrendelések a francia fővárosból. Az iskola hatása jótékony: fejleszt az izlést, rendre, munkásságra szoktatja a növendékeket; megtanulják a munka értékesítésének módjait, az anyag beszerzési forrásait, terjeszti a hazafias érzést. 3. **Felügyelő bizottság.** Elnöke **Faiht Mátyás** főreálisk. igazgató, tagjai **Angyal B., Hlatky J., Márton J., Pszotka P. és Vizi F.** főreálisk. tanárok. 4. **A tanító személyzet** három tanítóból, egy tanárból és iskola-orvosból állott. 5. **Az oktatásban elért eredménye.** E szerint az I. évfolyam 26 tanulója közül 4 kitűnő, 3 jeles, 17 jó eredménnyel végzett, 2 kimaradt; a II. évfolyam 12 tanulója közül kitűnő eredménnyel végzett 5, jeles eredménnyel 2 és jó eredménnyel 5. — 7. **Az intézetet végzett tanulóknak a gyakorlati életben való alkalmazása.** A tanulók nagy részén nyarai mezei munkával foglalkozik, szolgálatba csak kevesen lépnek, de a csipkeverést ott is folytatják. Eddigleg 259-en végeztek az iskolát, a kik a csipkeverést mint házi ipart otthon folytatják. — 8. **Statistikai adatok.** — 9. **Az intézet fennmarási költségei** 4656 koronát tettek ki, ezen kívül Körmőcz városa 28 km. kemény tüzelfogat és 50 kg. kőolajat bocsátott az iskola rendelkezésére. — 10. **A felszerelés és sertédrak gyarapodása.** — 11. **Az 1901—1902. tanévre vonatkozó értesítések.** A tanév folyó évi szeptember 1-én kezdődik s 1902-iki évi június 30-ig tart. Fölvételnek azok, a kik a IV. elemi osztályt végeztek s kiknek szülei kötelező nyilatkozatot tesznek, hogy az év folyamában gyermekeiket az iskolából nem veszik ki. A beiratások f. évi szeptember hó 1-én kezdődnek; a tanítás pedig szeptember 9-én veszi kezdetét. Ösztöndíjas tanuló a következő iskolai évben lesz 34, és pedig: az I. évfolyamban Janoshegyen 8, O hegyen 8, összesen 16 tanuló, havi hat koronával. A II. évfolyamban: Janoshegyen 9 és O-hegyen is 9, összesen 18, havi nyolcz koronával. Ösztöndíjra csak ügyes, szorgalmas, jó magaviseletű tanulókat tarthatnak igényt. Czernával s eszéközökkel a tanulókat, mig tanulnak, az iskola ingyen látja el. Az ügyesebbek megrendelésre is dolgozhatnak, mely esetben munkájuk értéke az iskolai takaréktárba helyeztetik el gyümölcsözölég és csak a tanév végén, az évről vizsga után osztatik ki.

— **Stubnyafürdő** a most kiadott második jegyzék szerint július hó 15-éig összesen 413 vendég fordult meg.

— **Rajeczfürdő** ötödik névjegyzeke 654 vendéget mutat ki július 14-ig, — napi vendég volt május 1-től július 10-ig 2616.

— **Villamosapás.** E hó 13-án délután félhét órakor zivatáros felhők vonultak át Tót-Próna felett; s a villám nagy recsegés közt, beütött báró Prónay Dező fainak egyikébe, a fat megsértette, néhány ágát szétforgácsolt, és az épülethez közel álló emberek közül az egyiket vagy három méternyi távolzóra dobta, a másiknak a feje bujtát egy kicsit megégette, úgy hogy mindketten öt percnyit kábult állapotuk után házukba sompolyogtak. Ijedtségben kívül egyéb bajuk nem történt, csupán egy idősebb nő, a kit a villám ereje ért, mai napig is fejféjásról panaszkodik.

— **Dr. Wlaciass Gyula** vall. és közokt. miniszter e hó 9-án hosszabb tartózkodásra **Csorbatóra** érkezett, ahol a családja is nyaral ez évben. A miniszter, mint értesültünk, tátrai tartózkodását vadászattal is szándékozik tölteni, s mi azt kívánjuk neki, hogy jól megérdemelt pihenéshez kedvező időjárás is járjon.

— **A siketnémák és a vakok** tanítása ügyében fontos rendeletet és útmutatást adott ki a közokt. miniszter, kijelentve, hogy azon tanítókat s lelkeseket, a kik e szerencsétlenek tanításával foglalkozni fognak, anyagi jutalomban is fogja részesíteni, a törvényhatóság által létesítendő ilyenmü intézetek tanítóinak fizetését tárczája terhére elvállalja. Miután a Felvidéken is akadnak siketnémák és vakok, s lelkeszeink is tanítóink bizonyára szintén segíteni kívánának rajtok, helyesen teszük, ha a kir. tanfelügyelő által szétküldött: Utmutatásokat behatóan tanulmányozzák, s a kinek módjában van, a gyakorlati eljárásat valamely intézetnél sajátítja el. A miniszter nemcsak emberbaráti, hanem köznevelődési, nemzetgazdasági és társadalmi szempontból is szükségesnek tartja, hogy e szerencsétlenek tanítására fokozott gond fordíttassék.

— **A körmőczbányai áll. főreáliskolánál** fennálló Alumneumba az 1901/2. tanévre egy ingyenes 63 husz mérsékelt díjat fizető tanuló vétetik fel. Az alumneumban a tanulók a főreáliskola egyik e czélra berendezett termében élelmezést — ebédet és vacsorát — kapnak. Azon tanuló, kik ezen tapintatethe felvételnét óhajtanak, akár ingyen, akár mérsékelt díj mellett, felhivatnak, hogy »A körmőczbányai Alumneum-egyesület igazgatóóságának« címzett mult évi iskolai- és szegénységi bizonyítványával felszerelt bélyegtelen kérvényeket legkésőbb f. é. augusztus hó 5-ig Körmőczbányára bérmentve küldjék be. Később beérkezett kérvények figyelembe nem vétetnek. Az egész évi 70 frtnyi díjat fizetők száma kikötve minős, s jelentkezhetnek az iskolai beiratások alkalmával a tapintateti igazgatóiságnál. A mérsékelt és teljes díj fele mindben felév elején azaz szeptember és február elején előre fizetendő. Körmőczbányán, 1901. évi július hó 14 én. **Pszotka Ferencz**, alumneumi igazgató.

— **Benzin-robbanás** Besztercebányán f. hó 16-án a Göllner-féle gyógyszertár pincéjében benzin-robbanás történt, 60 kilogr. benzín meggyulladt lángba borítva az egész pincézt, az ott levő különféle folyadékok s készény-készlettel. Szerencsére a pincze ajtaja s ablakai nyitva álltak, különben az óriási nyomás a pincze felett levő laboratoriuomot, hol éppen 5 orvos a szokásos gyógytári vizsgálatot tartotta, legbe röpíti. A tűz, bár megakadályozására minden megtörtént, a laboratóriumba is átcsapott a zind is a lángok martaléka lett. A kár 14—15 ezer koronát tesz; a nagy készletben levő gyógyszerek nem voltak biztosítva. A szerencsétlenség úgy támadt, hogy a vizsgáló bizottság egy gyógyszert óhajtott látni, mely a pinczében volt. A laborácós világgal léptek a pinczébe, a mely a déiben átvonuló felleg szakadásszerű záporlót vízzel volt telve. A sok víz feloldította a benzín-edényt, s a benzín a pinczébe kifolyt, mely a belépő szolga gyertyájával felrobant. A detonatio iv erős volt, hogy a szomszédos házakban földrendéshez hasonló mozgást érezték. A három laborácós súlyos éjsze sebeket szenvedtek.

— **Felhívás előfizetésre.** Perjessy Lajos áll. főreál. tanár, a „Délvidék” szerkesztője október hónapban 14 ivre terjedő kötetben kiadja elbeszéléseit. A munkához Herzeg Ferencz írta az előszót. Megrendelhető a bizományossal, Singer és Wolfnerrel Budapestben, vagy a szerzőnél Verseczen. A könyv ára 2 korona.

— **Fiatal gyilkos.** Liptó-Szent-Miklósról írja levelezőnk: Zurek molnárnak két kocsisa Mikus János és Stolarik János a héten egy este összeszólalkoztak, a minek verekedés lett a vége. Az 18 éves Mikus a vita hevében úgy vágta fejbe az 56 éves Stolarikot, hogy ez azonnal eszméletlenül rogyott a földre. Most Mikus horgot vetett társa nyakára és a Vág vízéhez cipelte. A szerencsétlen Stolarikot másnap halva fogták ki a Vág vízből. Mikus a bíróságnál előadta, hogy ő sohse jart iskolába és nem is tudta, hogy emberölésért bántódása lesz valakinek.

— **A postak hivatalos órai.** A kereskedelmi miniszter legújabb rendeletében ugyanazt a szolgálati időtartamot állapította meg a vidéki postahivatalokra nézve, a mit már ez évi márczius hónap elején alkalmazott a fővárosban. E szerint köznapokon 8—12-ig, délután 2—6-ig tart a hivatalos idő. Utalvány és postatakarékpentári feladás azonban csak délután öt óráig történhetik. Ünnap- és vasnapon délelőtt 8 $\frac{1}{2}$ —11 $\frac{1}{2}$ óráig, délután 2—3-ig lesz hivatalos szolgálat.

— **Sertésorobbanás.** Nagy veszedelem fenyegeti sertésállományunkat, a mely — mint tótrónai tudósítónk írja, — a napokban mutatkozott az ottani sertések között. Négy sertés kapta meg e bajt, de a gazdáik leölték őket és el is fogyasztották, be sem is jelentve a járványos betegségüket. Miután most már három állatorvosunk is örökdió a lábás jószárg egészségére fölött, felhívjuk az illetékes tisztá állatorvos figyelmét ezekre a visszadésekre, elvárva, hogy a törvényben megszabott intézkedését megtegye s ezzel nagyobb károsodástól megóvja az ügyet is ezer bajjal-gondal küzdő gazdálkodó közönséget.

Szerkesztői üzenetek.

— **Fürdőigazgatóság** Rajeczfürdő és Stubnyafürdő. A vendégek névjegyzekeit minden héten legkésőbb **pentéig** kérjük, — egyebet is szivesen veszünk. Egyben lapunkat is ajánljuk az ottani köröknek. — **P. J., Versecz.** Szivesen. — **R. M., Besztercebánya.** Köszönjük, — máskor is!

Nyilttör.

Nyilatkozat.

A közönségben elterjedt ellenkező miszteltésekkel szemben kijelentem, hogy a midőn 1901. évi július hó 9. napján egy a vasutra szállított óz, azon véleményben, hogy az a vadászati tilalom alá eső óz-suta, szállítójárhoz — **Lichtenstein Lipóthoz** — visszarendeltetett s én ezen, kihágásnak látszott esetet hivatalos eljárásomnak tárgyául tettem, nem birtam még arról tudomással, hogy ezen vadnak küldője

Révay Ferenc báró úr ömeltósága. Mihelyt azonban ezen utóbbi körülményről értesültem, ismervén Révay Ferenc báró úr ömeltóságának szigorú törvénytiszteletét, egy pillanatilag sem kételkedtem az iránt, hogy a tévedésből a szállításhoz visszatartott állat a jelenleg vadászati tilalom alá nem eső őz, mely — Beniczky Kálmán úr jelenlétében — tett kijelentésemnek kíséretében a vadnak elszállítására az engedélyt meg is adtam, — miért is nem felel meg a valóságnak azon híresztelés, mintha én Lichtenstein Lipót kiskalvi lakosnak a kérdéses állatnak elszállítására az engedélyt azon megjegyzéssel adtam volna meg, hogy a vadért az uradalom majd megfelel, és pedig ez már azon oknál fogva sem lehet való, mivel annak megállapítása előtt, hogy a gyanyu alá eső állat a vadászati tilalom alá nem esik-e, az eljárásnak helyessége szempontjából, — azon esetben pedig, ha ezen őz csakugyan vadászati tilalom alatt állt volna, törvényesség szempontjából az elszállítást nem is engedélyezhettem volna.

Megjegyzem még, hogy a többször említett állat többek által megvizsgáltván, azon okadatolt feltevés, hogy az őz, tényleg is beigazolást nyert.

Zorkóczy Tivadar

fűszolgabíró.

Miután a fenti nyilatkozatból is azon megjegyzésre jutottam, hogy Zorkóczy Tivadar fűszolgabíró úr az ott megjelölt esetben úgy tárgy, mint személy tekintetében tévedésben volt, úgy e felett mint az ezen esettel kapcsolatban 1901. évi július 9-én hozzáintézett soraimnak tartalma felett — melynek alapjául a téves híresztelés szolgált — sajnálatomnak adok kifejezést azon megjegyzéssel, hogy a kérdéses nap után következő délelőtt a fenti kölesönös felvilágosítások után Beniczky Kálmán alispán úr előtt ezt ki is jelentettem és Zorkóczy Tivadar urnak teljes elégtételt szolgáltattam.

Bauer Endre,
urad. erlész.

jelölt ingatlanos a fennebbi határnapon a kikiáltási aron alul is el fognak adni.

Arverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10% át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Zníóváralján, 1901. évi április hó 9-én.

Bedő Bela
kir. abíró.

STUBNYA-FÜRDŐ GYÓGYHELY

● az intelligencia találkozó helye ●
a környék legszebb kiránduló gőcpontja.
Mindennap zene,
felváltva Grammophon-előadással.

Minden vasár- és ünnepnapon

tombolával egybekötött

Táncz-Mulatság,

melyre a n. é. közönség tisztelettel meghívatik.

Stubnyafürdő gyógyhely igazgatósága.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A „LA FLEUR”

szivarkapapír

. szivarkahüvely

kiváló gyártmány. Ezen szivarkapapír a legfinomabb anyagból készül; gyártásánál mindama vegyi szerek, a melyek az egészségre, főképen a légzési szervekre káros hatással lehetnek, mellőzöttek.

A Jacobi Monopól
„La Fleur”

szivarkapapír a torkot ki nem száritja s kiválóan azoknak ajánlható a legmelegebben, a kik sokat dohányoznak. — Kapható:

Wix Miksánál T.-Szt.-Mártonban.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

SEIFERT JÓZSEF

csász. és kir. udvari fegyverszállító
POZSONY, Malászkapu-utca 4.
Interurbahn telefon 252. sz.

Ajánlja dús raktrát

Henri Pieper
eredeti
„DIANA” fegyverekből,
ugyszinte

RATIONEL (kakasnikilű) fegyverekből

J. P. Sauer und Sohn cég KRUPP FRIGYES-féle
különleges aczélesőví fegyverekből,
eredeti gyári árakon.

Ezen fegyverek a jelenkor legmehibízhatóbb és legjobban lövő vadászfegyverei s kimerítő leírásul, valamint számos előkelő vadászkedvelők és hívatásos vadász-referenciáival, ugyszinte **arjegyzekekkel** készségűek szolgálók.

Kész vadászöltönyök, pontosak és megbízhatók, a osztr.-magy. igen finom vadász- és ezülvő porral, ugyszinte osztr.-magy. füstnélküli vadászporral töltve szállító bármikor pontosan és frissen töltve, minden kaliberhöz a legelősebb áron, továbbá **cs. és kir. állami áruda által** osztrák-magy. füstnélküli I. számú vadászati és tárcsa-lőporral töltött töltények eredeti áron kaphatók.

Vadászati, utazási és sportkülönlegességek.

Fenti cég kintéttettelt:

a m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelmi minisztérium által 3863. sz. a. Budapest, 1893. december 1., a m. kir. honvédelmi minisztérium által 5219. sz. a. Budapest, 1882. okt. 15., a cs. és kir. hadügyminisztérium által 3686. Abth. 7. sz. a. Bécs, 1881. decz. 17., a cs. és kir. honvédelmi minisztérium által 3004/572. IV. sz. a. Bécs, 1882. márczius 16., a m. kir. kereskedelmi minisztériumtól, Budapest, 1897. április 2-án.

Pályázati hirdetmény.

A pozsonyi kereskedelmi- és iparkamara által egy törekvő és szegénysorsú ifjú részére a budapesti m. kir. állami felső építő ipari szakiskolánál alapított évi 600 koronát kitevő tanulmányi ösztöndíjra emmel pályázat hirdettetik. Ezen ösztöndíjra pályázni óhajtok okmányokkal igazolni tartoznak, hogy

a) magyar honpolgárok, s hogy a kamara kertületben, u. m. Pozsony szab. kir. városban, Nyitra-, Pozsony-, Trencsén- és Turócvarmegyéekben illetékesek bírnak,

b) hogy jó erkölcsi magaviselettek, jó előmenetelűek és annyira vagyonalanok, hogy segély nélkül nem végezhetik tanulmányaikat.

Azon folyamodók, kik a fentebb említett intézethez már be voltak iratkozva, kérvényükhöz az intézet bizonyítványt kell, hogy csatolják, azok pedig, a kik csak ezután szándékoznak oda belépni, szereljék fel folyamodásukat a felvételre nézve megállapított feltételeket igazoló bizonyítványokkal. A feltételekről szóló szabályzat az alírótt kamaránál, ezenkívül a pozsonyi, trencsényi, vághelyi, zsonai, baáni és turóc-szent-mártoni ipar-telítelkél betekinthető.

Fentiekhez képest szülöttési és anyakönyvi kivonattal felszerelt pályázati folyamodványok legkésőbb f. évi **augusztus hó 10-éig** a pozsonyi kereskedelmi és iparkamarához nyújthatók be.

Megjegyzendő, hogy az ösztöndíjban részesülő a 600 koronás évi ösztöndíjat a budapesti m. kir. állami felső építő ipariskola 3 éves tanfolyamának teljes bevégeztig megtarthatja. Az ösztöndíjban köteles azonban minden tan-félév végével az előirt szakokból letett vizsgálatokról szóló bizonyítványt a kamarának megküldödni. Abban az esetben, ha az ösztöndíjas vizsgálati bizonyítványa vagy magaviselete meg nem felel, az ösztöndíj tőle megvonható.

Kelt Pozsonyban, 1901. évi június havában.

A kereskedelmi és iparkamara.

Pályázati hirdetmény.

A pozsonyi kereskedelmi- és iparkamara évi 500 koronás ösztöndíjat alapított egy oly törekvő és vagyonatlan ifjú részére, a ki a *budapesti keleti kereskedelmi akadémián* szándékozik elvégezni. Ezen ösztöndíj elnyeréséért mindazon ifjak pályázhatnak, a kik

a) magyar honpolgárok és a kamara kertületben, u. m. Pozsony szab. kir. városban, Nyitra-, Pozsony-, Trencsén- és Turócvarmegyéekben bírnak illetéssel;

b) a szóbanlévő akadémiába való felvételre megfelelő minősítéssel bírnak,

c) s végül, a kik jó erkölcsi magaviselettek, tanulmányi előmenetelükben kiváló szorgalmat tanusítottak és annyira vagyonalanok, hogy segély nélkül nem végezhetik tanulmányaikat.

Egyenlő minősítést pályázók közül olyanok fognak előnyben részesített, kik a pozsonyi felső kereskedelmi iskolát végezték.

A pályázni szándékozók felhívának, hogy a kellő okmányokkal **pályázati kérvényeiket legkésőbb folyó évi augusztus hó 1-éig** a pozsonyi kereskedelmi- és iparkamaránál nyújtsák be.

Megjegyzendő, hogy az ösztöndíjban részesülő ifjú az 500 koronás évi ösztöndíjat a budapesti keleti akadémián két éves tanfolyamának teljes bevégeztéig megtarthatja, köteles azonban minden félév végével előmeneteléről hiteles iskolai bizonyítvány előterjesztése mellett beszámolni. Abban az esetben, ha az ösztöndíjas előmenetelje avagy erkölcsi magaviselete meg nem felel, az ösztöndíj megvonható.

A pozsonyi kereskedelmi és iparkamara.

602. tk. sz. 1901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zníóváraljai kir. bíróság mint teilekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Eder Robert önkényes bírói árverési ügyében a zníóváraljai kir. járásbírósg területén lévő, Lászlófalván fekvő:

1) a lászlófalvi 10. sz. tjkvben A. + 1—3. sor-sz. a. foglalt B. 1. t. a. egészen Eder Róbert nevére irt ingatlanra 1221 koronában,

2) ugyanottani 14. sz. tjkvben A. + 1. sor-sz., 15. hr. sz. a. foglalt B. 10. és 14. t. a. 1/3 részben ugyanannak nevére irt ingatlanra 315 koronában megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi július hó 31-ik napján d. e. 10 órakor Lászlófalva községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási aron alól is el fog adni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becs- illetve kikiáltásiárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. t. c. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban kiküldött kezébe letenni avagy az 1881: LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmernyvet átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Zníóváralján, 1901. évi április hó 12-én.

Bedő Bela, kir. abíró.

Építkezőknek

mintegy
500 Ométer

czement-fedőlapot

ajánl 600 korona vételárban
turóc-zst.-mártoni házából való elszállításra

GAZDIK JÁNOS

körmöcbányai gyógyszerár-tulajdonos.

632. tjk. sz. 1901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zníóváraljai kir. járásbírósg mint teilekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kaprálik sz. Felcan Zsuzsannának Kaprálik Pál elleni végrehajtási ügyében a beszercezbányai kir. törvényszék területéhez tartozó, a zníóváraljai kir. járásbírósg területén Tótróna községben fekvő,

1) a tótrónai 60. sz. tjkvben A. + 2. sor-sz. a. foglalt Kaprálik Pál, Zábursky Samuné sz. Kaprálik Anna, Kaprálik Pál, kk Kaprálik Zsuzsi és kk. Kaprálik József nevére irt jószágtestre 652 koronában

2) a tótrónai 95. sz. tjkvben I. 6—8. sor-sz. a. foglalt Kaprálik Pál nevére irt ingatlanra 179 koronában,

3) a tótrónai 204. sz. tjkvben A. I. 2. sor-sz. a. foglalt ugyanannak nevére irt ingatlanra 611 koronában,

4) a tótrónai 265. sz. tjkvben + 1—2. sor-sz. a. foglalt ugyanannak nevére irt ingatlanra 18 koronában,

5) a tótrónai 266. sz. tjkvben + 1—3. sor-sz. a. foglalt ugyanannak nevére irt ingatlanra 26 koronában megállapított kikiáltási ár mellett az árverést elrendelte és hogy ezen jószágtestek az 1901. évi augusztus hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Tótróna községben a községhezához kitűzte és hogy a fennebb meg-

LE DELICE

szivarka-
papír

és az abból
előállított
lamboneví

szivarka-
hüvely

az eddig forgalomban levő gyártmányok legkiválóbbika.
Egy kísérlet erről mindenki meggyőződik.
Kapható: Moskóczy Ferencné üzletében Turóc-zst.-Mártonban.